

Justitiedepartementet
103 33 Stockholm

Brottsdatalag (SOU 2017:29)

(Ju2017/03283/L4)

1 Sammanfattning

Skatteverket avstyrker införande av administrativa sanktionsavgifter och tillstyrker förslaget i övriga delar. Skatteverket lämnar följande synpunkter.

2 Skatteverkets synpunkter

2.1 Sanktioner (avsnitt 13)

Skatteverket anser att administrativa sanktionsavgifter inte bör införas. Det är i huvudsak myndigheter som ska tillämpa brottsdatalagen. Skatteverket anser att exempelvis en skyldighet att vidta rättelse kan vara en lämplig sanktion om myndigheterna skulle behandla personuppgifter i strid med tillämpliga bestämmelser om personuppgiftsbehandling i den brottsbekämpande verksamheten. En sådan sanktion är handlingsdirigerande och åstadkommer en förbättring av skyddet för de enskildas personliga integritet.

2.2 Förslag till brottsdatalag (avsnitt 1.1)

Skatteverket anser att 3 kap. 18 § andra stycket brottsdatalagen bör kompletteras. I nämnda bestämmelse anges att ett personuppgiftsbiträde inte utan skriftligt tillstånd av den personuppgiftsansvarige får anlita ett annat personuppgiftsbiträde. I 3 kap. 16 § brottsdataförordningen anges att, om den personuppgiftsansvarige har lämnat ett generellt tillstånd enligt 3 kap. 18 § andra stycket brottsdatalagen, ska personuppgiftsbiträdet informera den personuppgiftsansvarige innan nya personuppgiftsbiträden anlitas. Det framgår inte av 3 kap. 18 § andra stycket brottsdatalagen att den personuppgiftsansvarige har möjlighet att lämna ett generellt tillstånd. För att få veta detta behöver tillämparen läsa dataskyddsdirektivet. Skatteverket anser att det vore bra om möjligheten att lämna ett generellt tillstånd framgår av 3 kap. 18 § andra stycket brottsdatalagen. Ett förtydligande kan ske genom att följande tillägg görs i bestämmelsen.

”Ett personuppgiftsbiträde får inte utan *ett särskilt eller generellt* skriftligt tillstånd av den personuppgiftsansvarige anlita ett annat personuppgiftsbiträde.”

2.3 Förslag till brottsdatalag och förslag till brottsdataförordning (avsnitt 1.1 och 1.2)

Bestämmelserna i 3 kap. 8 § brottsdatalagen och 3 kap. 8 § brottsdataförordningen avser skyddsåtgärder. Skatteverket har noterat att rubriken före 3 kap. 8 § brottsdatalagen (Säkerheten för personuppgifter) och rubriken före 3 kap. 8 § brottsdataförordningen (Säkerheten vid behandling av personuppgifter) inte är identiska. Skatteverket ställer sig undrande till om skillnaden är avsiktlig.

2.4 Förslag till lag om ändring i offentlighets- och sekretesslagen, 2009:400 (avsnitt 1.6)

Skatteverket anser att föremålet för sekretessen är otydligt definierat i 35 kap. 4 b § offentlighets- och sekretesslagen. Bestämmelsen anger att sekretess gäller hos en behörig myndighet enligt brottsdatalagen (2018:000) ”för uppgift i ett sådant personurval som avses i 2 kap. 14 § samma lag”. I 2 kap. 14 § brottsdatalagen anges att det är förbjudet att utföra sökningar i syfte att få fram ett personurval grundat på känsliga personuppgifter. I betänkandet anges att även tillåtna sökningar kan resultera i ett personurval som är grundat på känsliga personuppgifter. Skatteverket anser att det inte av sekretessbestämmelsen klart framgår om föremålet för sekretessen enbart är uppgifter i ett personurval, där syftet med urvalet har varit att få fram ett urval som är grundat på känsliga personuppgifter, eller om avsikten är att även sådana personurval, som har gjorts för ett annat (tillåtet) syfte men där resultatet av urvalet har blivit ett personurval som är grundat på känsliga personuppgifter, ska omfattas av bestämmelsen. Föremålet för sekretessen framgår inte heller klart av skälen för utredningens förslag (avsnitt 16.4) eller av författningskommentaren till aktuell bestämmelse (avsnitt 19.5). En otydlig definition av föremålet för sekretessen medför tillämpningssvårigheter. Skatteverket anser därför att föremålet för sekretessen behöver förtydligas.

2.5 Författningskommentar (avsnitt 19.1)

Skatteverket anser att 8 kap. 10 § brottsdatalagen bör kompletteras. Av författningskommentaren till bestämmelsen framgår att förutsättningarna för att få ställa upp villkor om användar begränsning är dels att det finns en bindande överenskommelse som medger sådana villkor, dels att det krävs med hänsyn till enskilds rätt eller från allmän synpunkt. Att det krävs stöd i en bindande överenskommelse framgår inte av 8 kap. 10 § brottsdatalagen. Skatteverket anser att detta bör framgå av bestämmelsen. Bestämmelsen kan förslagsvis formuleras enligt följande.

”En svensk behörig myndighet får, vid överföring av personuppgifter till ett tredjeland eller en internationell organisation, i ett enskilt fall ställa upp villkor som begränsar möjligheten att använda uppgifterna, om *det är tillåtet enligt en överenskommelse med det tredjelandet eller den internationella organisationen och* det krävs med hänsyn till enskilds rätt eller från allmän synpunkt.”

2.6 Uppgifter om brottsbekämpning, lagföring eller straffverkställighet (avsnitt 3.5.1)

I betänkandet hänvisas till Datainspektionens föreskrifter om undantag från förbudet för andra än myndigheter att behandla personuppgifter om lagöverträdelser m.m. (DIFS 1998:3). Skatteverket vill uppmärksamma utredningen på att nämnda föreskrift har ändrats genom DIFS 2010:1.

3 Konsekvenser för Skatteverket

Skatteverket anser att det är svårt att utifrån utredningens förslag bedöma konsekvenserna för Skatteverket eftersom brottsdatalagen utgör en ramlag och ramlagen kommer att kompletteras med sektorspecifika registerförfattningar (Skatteverkets brottsdatalag och förordning).